

4. KORUPCIJA. "ŠTO NIJE U REDU?"

Postanak 2.25 – 3.24

- Sjećate li se šest dijelova priče?
- Sjećate li se na koje važno pitanje Postanak 1 odgovara?
- Na koje važno pitanje se prvo odgovara u Postanku 2?

"NA BOŽJU SLIKU"

Vratimo se na trenutak na Postanak 1.26-31, gdje se govori o tome kako Bog stvara čovječanstvo "na svoju sliku." Bog NE stvara životinje "na svoju sliku," već samo čovjeka. Što vama znači izraz "stvoren na njegovu sliku"?

Mislim da nam priče u Postanku 1-2 otkrivaju da je značenje izraza "na Božju sliku" u tome da muškarac i žena ponavljaju ono što je Bog već učinio.

Bog	Muškarac i žena
Vlada nad stvorenjima (cijeli Postanak 1)	Vlada nad životinjama koje je Bog stvorio (1.26, 28)
Stvara i ispunjava stvorenje (cijeli Postanak 1)	"Plodonosan" (kreativan) i "napunite zemlju" (1.28)
Radi na djelima (2.2) koja su od koristi stvorenjima kojima on vlada (npr. stvaranje hrane za životinje koje je stvorio, 1.29-30)	Radi na djelima koja su od koristi stvorenjima kojima vlada (obrađivanje vrta u 2.5, 15; nadjevanje imena životinjama u 2.19-20)
Imenuje ono čime vlada (1.5, 8, 10)	Imenuje ono čime vlada (2.19-20, 23; usporedi s 4.1-2, 25)
Društven i u odnosima s drugima ("načinimo", nebeski se Otac obraća svojim dvoranima; 1.26, usporedi s 3.22)	Društven i u odnosima s drugima (2.18)
Moralan je i donosi odluke na temelju pitanja što je dobro (2.18)	Moralan je i donosi odluke na temelju pitanja što je dobro (2.16-17)

Ako sam dobro protumačio, "na Božju sliku" znači da bismo trebali, u bitnim stvarima, biti poput Boga. Trebali bismo živjeti s istom svrhom. Djelo koje trebamo činiti jest Njegovo djelo te bi ga trebali činiti na NJEGOV način.

Što nas činjenica da smo stvoreni "na Božju sliku" uči o značenju toga da smo ljudska bića?

Uočavam sljedeće stvari. Biti stvoren “na Božju sliku” znači:

- Da smo dostojanstveni i vrijedni jer smo stvoreni na Božju sliku i slični smo mu (1.26).
- Da su i osobe oko nas, čak i ako su puno drugačije od nas, dostojanstvene i vrijedne te imaju svrhu jer su i one stvorene na Božju sliku.
- Da bismo trebali živjeti svoj život u skladu s Božjim karakterom kako je otkriven u Bibliji, pogotovo u Isusu Kristu.
- Da nam je Bog dao zadaću da brinemo o onome što nam je povjerio (1.26, 28; 2.15). Trebali bismo se brinuti o tome na način kao da on sam kroz nas to čini (jer on to i ČINI).
- Da nas je Bog stvorio s bitnim razlikama (muškarac i žena) i s bitnim sličnostima (oboje stvoreni na Božju sliku) (1.27, “Na svoju sliku Bog stvori čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih.”)
- Da smo drugačiji od (iznad) životinja i drugog stvorenja oko nas (2.15, 19) jer smo samo mi stvoreni na Božju sliku (1.26).

SAŽETAK: TKO SMO MI?

Dakle, kad biste morali opisati što znači biti čovjek isključivo na temelju Postanka 1.26 - 2.25, što biste rekli? Kako biste opisali čovjeka?

Ja vidim sljedeće:

- Stvorio nas je stvoritelj koji nas voli i stvoreni smo za njegov naum.
- Stvoreni smo za smisleni rad; “smislen” = netko ili nešto ima koristi od našeg rada, a da nismo mi sami.
- Stvoreni smo na Božju sliku:
 - Mi smo moralna stvorenja, kao što je Bog.
 - Mi smo kreativni, kao što je Bog.
 - Mi gospodarimo; to znači da imamo odgovornosti koje životinje nemaju.
 - Mi smo društvena stvorenja, kao što je Bog.
- Mi smo drugačiji —muškarac i žena—ali smo jednaki, i jednako smo stvoreni na Božju sliku.

GDJE SMO?

Postoji i treći “lik” u ovim pričama, a to je samo stvorenje. Sjetite se Postanka 1 i 2 te zamijetite što nas ta poglavlja uče o samom stvorenju?

- Stvorenje je DOBRO.
- Ono NIJE Bog, već je odvojeno od Boga. (Ne smijemo obožavati prirodu.)
- Bog ga je stvorio za našu korist i odgovorno korištenje. (Iako smo uzvišeniji od ostalog stvorenja, ne možemo ga iskorištavati.)
- Bog nam ga je povjerio da budemo njegovi upravitelji. Ne pripada nama, već Njemu.

ŠTO NIJE U REDU?

Četvrto pitanje svjetonazora je “što nije u redu?” Skoro SVAKA KULTURA U LJUDSKOJ POVIJESTI je potvrdila da naš svijet nije u stanju u kakvom bi trebao biti.

Pogledajte 2.25: “A bijahu oboje goli - čovjek i njegova žena - ali ne osjećahu stida.”

1. Što nam ovaj redak govori o odnosu Adam i Eva na kraju drugog poglavlja?
 - “Nagost” ne bi smjela biti seksualna niti nečista. Ovdje riječ označava nevinost.
 - “Nagost” ovdje znači odnos bez rivalstva, bez straha od odbijanja, bez sakrivanja i prešućivanja, potpuna intimnost. **Bog bi htio da ovakav odnos imamo S NJIM i s ljudima koje volimo.**
2. Stvari se mijenjaju u Postanku 3. Dok čitamo, obratite pažnju što zmija govori i kakva je.
 - Zmija je “lukava” ili “mudra” (3.1). Ova riječ implicira neistinost i suprotna je značenju “nagosti” u 2.25. Adam i Eva ništa ne skrivaju, a zmija sve skriva.
 - Primjetite da sve što zmija govori je samo djelomično istinito.
3. Na što zmija pokušava nagovoriti Adama i Evu? Razmislite dublje od objašnjenja “Želi da pojedu voće. Želi da su neposlušni Bogu.”

Kakva je manipulacija u pitanju? Što želi da oni MISLE?

OVO JE VAŽNO. U Postanku, ljudi čine najgore grijeha kada:

- Je Bog rekao da će im nešto dati ili učiniti za njih, ali...
- ... ne vjeruju da će to učiniti, pa...
- ... pokušaju sami učiniti.

Ovo je obrazac koji se često ponavlja u Postanku.

4. Što nas ova priča uči o...
 - a. Sotoni?
 - b. Iskušenju?
 - c. Prirodi grijeha?
5. Koje su posljedice Adamovog i Evinog grijeha...
 - a. Za Adam i Evu? Za njihov međusobni odnos?
 - b. Za stvorenje? Za Adamov i Evin odnos s prirodom (sa svijetom oko sebe)?
 - c. Za njihov odnos s Bogom?

6. Primjetite promjenu značenja riječi “goli” od 2.25 do 3.7, 10:

- U 2.25, nema srama. Nagost = nevinost, iskrenost, ništa nije sakriveno.
- U 3.7, 10, POSTOJI sram. Nagost = biti u opasnosti, ranjivost, podložnost napadanju ili iskorištavanju.

7. **SRAM JE JEDAN OD GLAVNIH POSLJEDICA GRIJEHA.** Kako se osjećamo zbog srama? Kako se ponašamo zbog srama?

8. Je li sram legitiman za kršćane?

Kršćanski filozof Brene Brown kaže da su krivnja i sram različiti.

- KRIVNJA govori, “Učinio sam nešto grozno,” ili “Nisam uspio.”
- SRAM govori, “JA SAM grozan,” ili “JA SAM neuspjeh.”

U Hebrejima 12.2 piše da je Isus pobijedio naš sram na križu. “Umjesto radosti što je stajala pred njim [Isusom] podnese križ, prezrevši sramotu te sjedi zdesna prijestolja Božjega.”

Bog ga je opravdao, javno mu odao počast, uklonio naš sram te time i nama odao počast. U Hebrejima 2.9-10 piše, “Isusa vidimo zbog pretrpljene smrti slavom i časti ovjenčana da milošću Božjom bude svakome na korist što je on smrt okusio. Mnoge je sinove privedo k slavi.”